

קשה להעלות על הכתב דברים לזכרם של גופלים . כמו כן אין אדם שש לחיות מחדש תקופה קשה, ולחזור ולהרגיש עצוב ולהיזכר במאורעות המלחמה. לכן קשה לתפוס כיצד חברים וידידים שהיו עמנו תקופות ארוכות, קשות ונעימות כאחד, אם זה בצבא, בלימודים או בכל מקום אחר, ברגע איום מפסיקים להיות אתך. הדבר כואב עשרת מונים כשהמדובר בחבר ורע – יוסף תם.

כשאומרים יוסי איננו, האם במובן המילולי – בגמר, איננו חי? אילו מילים שליבי איננו יכול לשאתם. במחשבותי הוא חי וקיים ואני רואה אותו.

מילים על גיבורים שנפלו ועל צעירים שבדמי ימם נגדעו כבר נכתבו לרוב. החשוב מכל הוא שאנו, חבריו וידידיו, נזכור אותו בכל רגע מחיינו כאילו הוא חי אתנו

צריכים לזכור אותו זכרון נצח, כי אנו חיים בזכותו. יוסי, חבל שהלכת. אצלינו נשאר חלל ריק, אך נזכור אותך תמיד.

(יואב)